

Súd: Mestský súd Bratislava III
Spisová značka: 60Cb/28/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1323204068
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Ilenin
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2023:1323204068.1

Uznesenie

Mestský súd Bratislava III v právnej veci žalobkyne "MODRÝ STROM", s.r.o., so sídlom Záhradnícka 93, Bratislava - mestská časť Ružinov 821 08, IČO: 34 147 713, zastúpenej JUDr. Milan Žoldoš, advokát, s.r.o., so sídlom Karpatská 11, Poprad 058 01, IČO: 47 251 506, proti žalovanému Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, so sídlom Mlynské nivy 44/a, Bratislava - mestská časť Ružinov 827 15, IČO: 00 686 832, o splnenie povinnosti ukončenia posudzovania poslednej následnej monitorovacej správy, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie z a s t a v u j e.
- II. Žalovanému súd nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou z 13.06.2023 doručenu súdu 07.08.2023 domáhala proti žalovanému, aby súd uložil žalovanému povinnosť ukončiť posudzovanie následnej monitorovacej správy č. 5 za obdobie december 2017 až november 2018.

2. Súd z vlastnej činnosti zistil, že ide o totožnú žalobu, akú žalobkyňa podala na Mestský súd Bratislava III 13.06.2023 (podľa podacej pečiatky 14.06.2023) a konanie je vedené pod sp. zn. 80Cb/6/2023. Súd si vyžiadal spis vedený pod sp. zn. 80Cb/6/2023, pričom z jeho obsahu zistil, že vyšší súdny úradník úradným záznamom z 26.06.2023 žalobkyni oznámil, že na podanie sa neprihliada z dôvodu, že žaloba bola podaná elektronickými prostriedkami bez autorizácie, pričom v lehote nebola autorizovaná. Proti oznámeniu podala žalobkyňa sťažnosť, v ktorej namietala, že riadne podpísala formulár a znenie žaloby priložila formou prílohy. Postup vyššieho súdneho úradníka je preto nesprávny. Súd z výsledku informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe zistil, že právny zástupca podpísal elektronickým podpisom formulár pre podanie žaloby.

3. Podľa § 159 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

4. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

5. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

6. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

7. Prekážka litispendencie, resp. prekážka už začatého konania, predstavuje neodstrániteľnú vadu konania vo vzťahu k neskôr začatému konaniu, vedie vždy k zastaveniu konania a súd na ňu musí prihliadať v ktoromkoľvek štádiu konania. Prekážka litispendencie je daná dvoma kritériami, ktoré musia byť splnené súčasne a to totožnosť predmetu sporu a totožnosť strán, pričom totožnosť predmetu sporu je daná v prípade, ak predmetom druhého, neskôr začatého, konania je ten istý nárok, ktorý je uplatňovaný už v konaní začatom skôr.

8. Žalobkyňa 13.06.2023 doručila Mestskému súdu Bratislava III totožnú žalobu ako následne aj 07.08.2023. Konanie vedené Mestským súdom Bratislava III pod sp. zn. 80Cb/6/2023 a sp. zn. 60Cb/28/2023 sú totožné, čo do strán sporu, tak ako aj obsahom návrhu, ktorý sa týka totožného nároku uplatneného z rovnakého skutkového základu.

9. Vzhľadom na uvedené skutočnosti pokračovaniu konania začatému neskôr, ktoré je vedené pod sp. zn. 60Cb/28/2023, bráni prekážka litispendencie, a preto súd v súlade s § 159 CSP v spojení s § 161 ods. 2 CSP rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku č. I tohto rozhodnutia a konanie zastavil. Konanie vedené pod sp. zn. 80Cb/6/2023 je neskončené (body 10. a 11.; spis nie je archivný) a teda vytvára prekážku litispendencie v konaní 60Cb/28/2023.

10. Na tomto mieste súd zároveň zdôrazňuje, že podľa Čl. 2 ods. 2 C. s. p. právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/6/2017 zo 06.03.2017 „ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu“ je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky.

11. Podľa R 7/2023 keďže ustanovenie § 11 ods. 2 v spojení s § 12 ods. 1 písm. c) zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní a o doplnení niektorých zákonov viaže podanie odporu žalovaným v ním zvolenej elektronickej forme na predpísaný formulár, potom pre akceptovanie odporu by jeho obsah mal byť zahrnutý do tohto predpísaného formulára (elektronickej podoby). Ak aj súčasťou tohto formulára priamo textovo vyjadrené vecné odôvodnenie odporu nebolo, postačoval odkaz v príslušnej rubrike formulára na jeho prílohu obsahujúcu celý text odporu vrátane jeho vecného odôvodnenia. Takto podaný odpor, z ktorého sú zrejmé jeho náležitosti, vrátane stanovených v § 11 ods. 1 zákona o upomínanom konaní, je potrebné považovať za odpor podaný s vecným odôvodnením. Najvyššia súdna autorita teda riešila situáciu, kedy bol elektronicke podaný odpor prostredníctvom formulára odkazujúceho v časti vecného odôvodnenia na rovnako elektronicke podanú (k formuláru pripojenú) listinnú prílohu obsahujúcu celý odpor, t. j. identická situácia ako v spore vedenom pod sp. zn. 80Cb/6/2023. R 7/2023 predstavuje ustálenú rozhodovaciu prax najvyššieho súdu, pričom R 7/2023 bolo prijaté ako R po uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky z 03.02.2022 sp. zn. II. ÚS 442/2021.

12. Súd podporne a primerane poukazuje aj na rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „ústavný súd“), podľa ktorého je „povinnosťou všeobecného súdu neuplatňovať pozitivistický prístup nad podstatu práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, ale hľadať (v medziach zákona) individuálnu spravodlivosť“ (nález I. ÚS 192/2015 zo 7. októbra 2015). Ústavný súd ďalej uviedol, že „orgánom verejnej moci a predovšetkým všeobecným súdom nemožno tolerovať pri interpretácii zákonných ustanovení prílišný formalistický postup, ktorý vedie k zjavnej nespravodlivosti. Všeobecný súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale môže a musí sa od neho odchýliť, ak to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z ústavnoprávnych princípov. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov teda nemožno opomíňať ich účel a zmysel, ktorý nie je vyjadrený len v slovách a vetách toho-ktorého zákonného predpisu, ale i v základných princípoch právneho štátu“ (nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 155/2017 z 31. augusta 2017). Tiež podľa nálezú ústavného súdu č. k. IV. ÚS 422/21846 z 13. decembra 2018: „Výklad a aplikácia zákonných predpisov zo strany všeobecných súdov musí byť preto v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov konania. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno obmedziť toto základné právo v rozpore s jeho podstatou a zmyslom. ...všeobecný súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale môže a musí sa

od neho odchyliť, pokiaľ to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z ústavnoprávnych princípov (I. ÚS 306/2010). Interpretácia zákona však nemôže popierať účel a zmysel právnej úpravy a vo svojich dôsledkoch reštriktívne zasahovať do základných práv a slobôd, ktorých rešpektovanie je súčasťou základných princípov právneho štátu (m. m. II. ÚS 142/2015). Materiálny prístup ústavného súdu k ochrane ústavnosti vychádza z jeho stabilizovanej judikatúry, v ktorej uprednostňuje materiálne poňatie právneho štátu, založené na interpretácii a aplikácii právnych predpisov z hľadiska ich účelu a zmyslu a tiež toho, že pri riešení konkrétnych prípadov nemožno opomíňať požiadavku, aby prijaté rozhodnutie (riešenie) bolo akceptovateľné aj z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti (m. m. IV. ÚS 1/07, IV. ÚS 95/08). Pri interpretácii a aplikácii právnych predpisov sú všetky orgány verejnej moci povinné uplatňovať ich ústavne konformný výklad. Ide o požiadavku, ktorú možno minimálne nepriamo vyvodiť aj z čl. 152 ods. 4 ústavy. Ustanovenie čl. 152 ods. 4 ústavy má v súlade s ustálenou judikatúrou ústavného súdu v štruktúre ústavných noriem charakter generálneho princípu výkladu a uplatňovania práva (porovnaj napr. PL. ÚS 15/98, PL. ÚS 21/08 alebo II. ÚS 148/06“.

13. V danej právnej veci súd konanie zastavil z dôvodu prekážky litispendencie. Z procesného hľadiska má teda súd za to, že je to práve žalobkyňa, ktorá procesne zaviniла zastavenia konania. Žalovaný má preto nárok na náhradu trov konania. Žalovanému ale žiadne trovy konania nevznikli, a preto v súlade s Čl. 17 Základných princípov C. s. p. zakotvujúcim procesnú ekonomiu, súd rozhodol priamo a nárok na náhradu trov konania žalovanému proti žalobkyni nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia odvolanie na Mestskom súde Bratislava III.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).